

Prvomajska strokovna ekskurzija v Libijo z Ljubljanskim geografskim društvom

28. april – 6. maj 2007

V soboto popoldne 28. aprila smo udeleženci odprave Ljubljanskega geografskega društva z ljubljanskega letališča odpotovali proti jugu, v Libijo. Organizacijo potovanja smo zaupali Agenciji Oskar iz Kranja, strokovno vodstvo ekskurzije pa Matjažu Napokoju.

Libija nas je pričakala v temi. Široke avenije na poti z letališča do hotela, v središču Tripolija, so dajale ameriški vtis, ki so ga "kvarile" podobe slavnega in dolgoletnega voditelja države, polkovnika Gadafiga. Ker nam je bilo zagroženo, da bo naslednji dan zelo naporen, smo raziskovanje nočnega življenja v prestolnici izpustili.

Naslednje jutro smo se z avtobusom odpeljali v približno 150 kilometrov oddaljeno mesto Leptis Magna. To je bilo eno izmed treh najpomembnejših antičnih mest v današnji Libiji. Mesto se je posebno močno razvijalo v času, ko je njen meščan Septim Sever postal rimski cesar. Njegovemu obisku na čast so postavili velik in lepo okrašen slavolok, ki je čudovito vabilo na ogled mesta. Italijanskim in francoskim arheologom se moramo zahvaliti, da smo si lahko ogledali ostanke term, bazilike in foruma. Mesto je moralo biti res veliko, saj smo se nahodili. Sonce je neusmiljeno pripekalo, k sreči je s severa, s Sredozemskega morja, precej pihalo.

Na poti proti Tripoliju smo lahko opazovali obalno kulturno pokrajino. Ob glavni cesti, ki bi jo glede na širino in promet lahko primerjali s trzinsko obvoznico, smo občudovali menjavanje oljčnih nasadov in njiv z žitom.

Zelena barva, ki je bodla v oči na namakanih poljih, je bila pravo nasprotje redkemu suhemu sredozemskemu rastju. Idilično podeželje so kvarili le odpadki ob cesti, ki jih ni in ni zmanjkalo.

Istega dne smo se s poznopopoldanskim letom odpravili v središče Sahare. Po dobri uri leta smo pristali v mestu Sabha. Dan pa se s tem še ni končal. Sledila je vožnja s terenjskimi avtomobili v naselje Ubari (tudi Awbari), ki je bilo izhodišče za naš potep po gorovju Akakus. Terenjski avtomobili so za tri dni postali naš novi dom.

Gorovje Akakus, ki je zaradi svojih lepot deloma zavarovano, je povsem drugačno od našega razumevanja gora. Gre za staro, iz peščenjaka zgrajeno gorovje, ki se počasi stopnjasto dviguje. Potepanje po gorovju si bomo zapomnili iz več razlogov. Vožnja po brezpotju ob vznožju gora je bila naporna. Po stenskih slikarjih smo sklepali, da se je podnebje Sahare spremenilo. Puščavska pokrajina nas je očarala s posebnimi barvami, izjemnimi zlasti ob sončnem zahodu. Nepozabno bo ostalo kosilo v senci zaradi eolske erozije razjedene skalne gmote, in prenočevanje v šotorih sredi puščave.

Tudi naslednja nočitev je bila v puščavi, tokrat v peščeni. Cilj odprave je bil ogled slanih jezer, ki se nahajajo sredi peščene puščave v bližini

Izvir v Ghadamesu (foto: Simon Kušar).

mesteca Ubari. Kako smo uživali med dirkanjem po sipinah in vzponu na bližnjo sipino, da o kopanju v jezeru sredi puščave sploh ne govorim! Kar težko nam je bilo, ko smo se naslednjega dne vkrkali na avtobus in se odpravili v oddaljeni Ghadames, staro karavansko postojanko.

Vožnja do Ghadamesa je bila za nas Slovence, ki smo navajeni hitrih sprememb v pokrajini, zelo nenavadna. Med vožnjo po prodni puščavi Hamadi al Hamri smo namreč ugotovili, da se več ur ni prav nič spremenilo. Nikjer niti grmičica, kaj šele kakšnega griča. Ghadames pa je bil prava krona potovanja po puščavi. Stari del mesta je ohranjen v vsej svoji pristnosti: arabska arhitektura, čudovito urejen (nekdanji) izvir vode, namakalni kanali, vrtovi, čaj, arabska kultura. Posebno doživetje je bil ogled folklorne predstave.

V civilizacijo smo se vrnili preko gorovja Nafus. Ne boste verjeli: tam nas je pričakal dež! Je pač tako, da priobalno gorovje "ulovi" do 600 mm padavin, kar je za libijske razmere ogromno. Ogleдали smo si še eno antično mesto (Sabratha), nato pa je bilo na vrsti raziskovanje glavnega mesta države. Prijetno je presenetil muzej, nekoliko manj pa smo bili zadovoljni z bazarjem, saj ponudba ni bila takšna, kot smo je navajeli v arabskem svetu.

Veseli smo, da smo si Libijo ogledali še preden bo množični turizem pokvaril izgled pokrajine, predvsem pa ljudi. Vsi prebivalci Libije, s katerimi smo prišli v stik, so se zelo trudili, da bi bilo naše počutje kljub drugačnim podnebnim razmeram in drugačni kulturi kar se da prijetno. Uspelo jim je! Videli smo veliko čudovitih stvari, poglobili svoje geografsko znanje ter utrdili medsebojno prijateljstvo.

Simon Kušar

Navodila avtorjem prispevkov v Geografskem obzorniku

Geografski obzornik je strokovna revija, namenjena popularizaciji geografije in sorodnih strok ter geografskemu izobraževanju v najširšem smislu, opravlja pa tudi vlogo obveščanja. Revija popularizira geografijo med mladino, geografi in negeografi, obenem pa omogoča v obliki strokovnih člankov objavljanje tematik, ki v drugih geografskih revijah težje najdejo svoj prostor. Dobrodošli so prispevki ter poročila o dejavnostih društev, strokovnih srečanj in strokovni literaturi. V želji po čim bolj uspešnem sodelovanju na kratko predstavljamo temeljna tehnična navodila za pripravo prispevkov.

1. Dolžina prispevka: besedilo naj obsega 5 do 7 strani formata A4 (v formatu DOC, font 12, pisava Times New Roman, enojni razmik med vrsticami); brez oblikovanja.

2. Sestavni deli prispevka:

- naslov (v slovenskem in angleškem jeziku),
- izvleček (v slovenskem in angleškem jeziku),
- ključne besede (do pet; v slovenskem in angleškem jeziku),
- podatki o avtorju/avtorjih prispevka (ime in priimek, naziv, naslov, e-pošta),
- ime in priimek morebitnega drugega avtorja grafičnih prilog,
- prispevek (uvod, več poglavij s krajšim naslovom, zaključek)
- navedba virov in literature (enako kot v Geografskem vestniku, 2003, 75-2, 1967-1969); navedba virov in literature med besedilom s številko (ki se ujema z navedbo virov in literature).

3. Avtorji naj povzeto gradivo dosledno citirajo.

4. Avtorji prispevkov, ki želijo objaviti fotografsko gradivo, lahko uredništvu posredujejo diapozitive in slike.

5. Če posredujete fotografije v digitalni obliki, jih je potrebno:

- posredovati na zgoščenki ali po elektronski pošti (bodite pozorni na velike datoteke, ki jih je potrebno poslati v več mailih); fotografij ne vstavljajte v besedilo,
- oblikovati v enem od navedenih formatov (TIF, JPG, GIF),
- pripraviti z ločljivostjo 300 dpi,
- velikosti cca. 2100 X 1500 px (točk).

6. Prispevek naj vsebuje tudi preglednice (označba "preglednica, številka"), karte, fotografije, grafikone, skice, modele, ipd. Sheme in grafi so lahko v sledečih vektorskih formatih: AI (Adobe Illustrator), CDR (Corel Draw), FH (Macromedia Freehand), EPS ali pa v zgoraj omenjenih parametrih za fotografije (v primeru, da vektorski format ni na voljo). Če diagram izdelate s pomočjo Excela, pošljite Excelovo datoteko (.xls).

7. Prispevek naj se pošlje po pošti na uredništvo Geografskega obzornika (Uredništvo Geografskega obzornika, Filozofska fakulteta, Oddelek za geografijo, Aškerčeva 2, 1000 Ljubljana), lahko pa tudi po elektronski pošti (ob upoštevanju zgornjih navodil) na naslov:

maja.besednjak@guest.arnes.si ali **mojcailc@yahoo.com**.

8. Prispevki so recenzirani. Po potrebi se recenziran prispevek s priporočili vme avtorju v popravek in/ali dopolnitev.

9. Avtorji sami poskrbijo za jezikovno in slogovno ustreznost besedila.

10. Prispevki, ki bodo bistveno odstopali od predloženih navodil, ne bodo objavljeni.

Vabimo vas k sodelovanju in upamo, da se boste čim bolj množično odzvali.

Uredniški odbor